

TUDI TO SEM

KDO: mag. Melita Lemut Bajec

DELOVNO MESTO: profesorica angleščine in nemščine

Cenimo te kot odlično učiteljico in neutrudno organizatorico šolskih in izvenšolskih dejavnosti. Sodeluješ v več projektih. Povej nam, katere obšolske dejavnosti te najbolj izpolnjujejo ali ti predstavljajo največji izziv?

Da, veliko je dogodkov, ki sem jih sooblikovala in so vplivali na moje današnje razmišljanje. Izpostavila bom tri, ki so po mojem mnenju spremenili mišljenje mojih kolegov ter dojemanje našega poslanstva. Ob tem moram poudariti, da bi moja prizadevanja »kaj jalovo« končala, če ne bi imela podpore vodstva ter izjemne pomoči in sodelovanja sodelavcev. Predvsem je potrebno verjeti, da je mogoče spreminjati tudi zelo ustaljene vzorce razmišljanja in delovanja.

Najprej bi izpostavila projekt kulturnega sprejema prvošolcev, ki sem ga čisto slučajno prevzela pred petimi leti. Kot bodoča razredničarka četrtošolcev nisem pristala na to, da »moji ta veliki« tako »barbarsko« sprejmejo novo generacijo prvošolcev, kot je bilo že desetletja usidrano v vseslovenski praksi. Popisani od nog do glave, včasih celo raztrgani, ... potem pa še nedostojen krst ob koncu prvega tedna pouka. Profesorji smo se pritoževali, negodovali in zgražali, a zdelo se je, da smo povsem nemočni.

Navsezadnje smo se le odločili, da temu naredimo konec. Ker smo se zavedali, da bomo trčili ob močno zasidrane vzorce razmišljanja in dojemanja, smo se opremili s prepričljivimi argumenti ter vstopili v razred. Spominjam se, da sem navela na huronski odpor, toda z veliko mero potrpežljivosti sem večini le uspela razložiti, da je tradicija sicer krasna stvar, a le v kolikor ne ponižuje človekovega dostojanstva,

temveč mu da mesto, ki si ga zasluži. Prizori, ki smo jim bili priča iz leta v leto, pa so govorili prav nasprotno. Drži, bili so dijaki, ki so uživali v tem, da so jih popisovali, še več pa je bilo tistih, ki so to sprejeli kot nujno zlo, globoko v sebi pa so bili ob prehodu v to pomembno življenjsko obdobje razočarani in ponižani.

Kljub dvomu v uspeh projekta, je le-ta zaživel. Profesorji smo spoznali, da lahko uspemo, če stopimo skupaj. Dijaki so postali aktivni soudeleženci oblikovanja programa, letos pa so bili naši mladi tako zavzeti in dostojni pri sprejemu nove generacije, da so nas povsem razorožili. Nanje smo upravičeno ponosni.

Sama pa sem ponosna na svojo vlogo pri odpiranju in uveljavljanju naše šole s prispevki v lokalnih medijih, pa tudi pri oživljanju tradicije izdajanja šolskega glasila Izvir. Kot urednica domačega glasila in šolskih strani v Latniku imam priložnost, da širokemu krogu bralcev sporočam, kaj se med našimi zidovi dogaja. Smo kvalitetna šola in prav je, da to povemo. Sooblikujemo utrip mesta, zato naše delo ne sme ostati neopaženo. Od mene kot urednice zahteva sodelovanje in usklajevanje z vsemi delavci šole, kar mi daje veliko notranjega zadovoljstva. Odzivi bralcev pa me potrjujejo v prepričanju, da delamo prav.

Ob številnih projektih, v katere se uspešno vključuje naša šola in smo nanje zelo ponosni, pa nikakor ne smemo pozabiti, da ustvarjalne odnose med nami in dijaki oblikujejo predvsem vsakodnevne aktivnosti, v katere smo vsi skupaj vpeti. Sama si močno prizadevam si, da bi bila vsaka moja ura »dan odprtih vrat«, zadovoljni dijaki pa nosilci naše vizije.

Si članica šolskega razvojnega tima, ki se v zadnjem času posveča projektu Ustvarjanje klime za boljše medsebojne odnose in večje zadovoljstvo sodelavcev. Kaj so cilji tega projekta in kaj si od nje obetaš?

S projektom smo pričeli v letošnjem šolskem letu z željo in ciljem izboljšati klimo med nami, zaposlenimi. Sama se v kolektivu počutim zelo dobro, vem pa, da so ta občutja izrazito osebne narave. Tudi mi profesorji nenehno tekmujejo s časom in smo v tej dirki žal velikokrat poraženci. To pa vodi do slabe volje, neizrečenih očitkov ter občutka premajhne upoštevanosti pri nekaterih posameznikih. S projektom želimo definirati šume, ki se pojavljajo v komunikaciji med nami, ter ugotoviti, kaj moramo storiti, da jih odstranimo ter s tem doprinesemo k večjemu zadovoljstvu med nami.

Predvsem želimo ozavestiti vsem poznano dejstvo, da smo za dobre medsebojne odnose odgovorni predvsem sami. Če bomo s prstom kazali na sodelavca, ravnatelja, ministra ali trenutno družbeno situacijo, bomo zgolj širili slabo voljo. Začeti moramo torej pri sebi, usmeriti prst vase in razmisliti, kaj lahko vsak posameznik naredi za svoje boljše počutje in počutje sodelavcev.

K projektu smo člani tima pristopili zelo navdušeno. Dejstvo pa je, da člani tima predstavljamo le 5/56 celotnega profesorskega zbora. Lahko smo zagnani, prepričljivi, vzorni ... , toda zavedamo se, da bo veriga trdna le tedaj, ko bo vanjo trdno vpetih 56 členov, sčasoma pa vseh 83 članov našega kolektiva. V projekt je sicer vključenih 38 profesorjev.

Prekipevaš od energije, si mamica trem otrokom, aktivna članica

VUGIN KOTIČEK

Običajno jutro. Tisoč misli pred odhodom v šolo. Trenutek nepazljivosti in vrela vsebina lonca se razlije po meni. Po treh tednih okrevanja sledi kontrolni pregled v šempetrski bolnišnici. Primarija, doktorja Margiča, vprašam, kdaj bom sposobna za delo. Njegovemu globokemu pogledu sledi vprašanje: »Kaj pa delate?« »Učim,« odgovorim. »Kaj pa učite?« vpraša. »Slovenščino.« »Potem pa vam predpišem dva meseca bolovanja,« odvrne. Sledi moj globoko nejeverni pogled, nato pa oba premaga smeh. »Koga želite zaščititi, mene pred srednješolci ali srednješolce pred mano?« sem radovedna. Ne spomnim se, kaj mi je odgovoril. Povedal pa mi je anekdoto na to temo iz lastnega življenja. Na Reki je obiskoval klasično gimnazijo. Njihova učiteljica hrvaščine je zbolela in tako kot moji dijaki so tudi oni dobili zamenjavo. Strogega profesorja, strah in trepet najstnikov. Zelo so si želeli, da bi bila učiteljica bolezen hitro premagana in bi postal pouk hrvaščine zopet »znosen«. Posebej si je zahtevnega profesorja zapomnil njegov sošolec, ki je prišel iz Francije. (»Mogoče je bil otrok zdomcev,« sem ugibala, ne pa tudi vprašala.) Ko je prišel na vrsto za spraševanje iz poznavanja literature, se je opravičil, češ da hrvaškega jezika še ne obvlada dobro. »Oh, nič zato,« ni hotel razumeti dijakove stiske profesor in mu je postavil vprašanje v francoščini. Trenutek tišine, da moji možgani predelajo, kar so slišali. Nato pa moj komentar: »Kako duhovito, kako inteligentno.« Takih »učiteljskih fac«, ki bi dijake prepričale z ogromno znanja, nepopustljivostjo in doslednostjo, v današnjem izobraževalnem sistemu, ki na prvo mesto postavlja dijaka in ščiti njegove pravice, pozablja pa na odgovornost, ni več. Od sodobnega učitelja se namreč pričakuje popustljivost in prilagajanje vsakokratnim potrebam dijakov, kar je dolgoročno nevzgojno. Mladi so po zaključku izobraževanja, kjer so bili v centru pozornosti, vrženi v surovi svet iskanja lastnega mesta v družbi, ki se do njih mačehovsko obnaša.

Predolgo si namreč že zatiskamo oči pred resnico, da učenje ne more biti le lahkotna igra, ampak je vztrajno, sistematično in poglobljeno pridobivanje znanja, ki vključuje tudi učenje iz lastnih napak. Dovolimo srednješolcem, da prevzamejo odgovornost za lastna delo in nedelo, in ne prepuščajmo jih varljivi miselnosti, da se bo družba prilagajala njihovemu hotenju.

krajevne skupnosti, imaš številne hobije. Katere so tvoje osebne prioritete?

Kot vsaka mama šoloobveznih otrok sem tudi sama vpeta v njihove šolske in obšolske aktivnosti, teh pa ni malo. Popoldnevi so tako pri nas rezervirani za nogomet, balet in harfo, vikendi pa so namenjeni colskim otrokom, kjer vodim cerkveni otroški pevski zbor. Večkrat letno z mladimi pod okriljem Društva mladih Col organiziram ustvarjalne delavnice. Skupaj z ostalimi člani skušam otrokom podati izkušnjo,

da aktivno in kvalitetno preživljanje prostega časa ustvarja dragocene spomine ter oblikuje »zdravo« družbo. Delo za skupnost me polni in mi daje veliko dodatne energije. Sprostitev sta mi tek ter knjige. Ne morem se torej odločiti za eno od dejavnosti, ki mi je pomembnejša od drugih, saj je kombinacija zgoraj navedenega formula mojega zadovoljstva. Zato bom tudi v prihodnje skušala spretno krmariti med šolo, družino, hobiji in lokalno skupnostjo

...OD PILONOVCEV

ZMAGA NA EUROSCOLI

V petek, 23.10. 2015, smo se dijaki 4. letnikov gimnazije udeležili regijskega tekmovanja Euroscola. Tekmovanje je gostila Gimnazija Nova Gorica, organizirala pa ga je informacijska pisarna Evropskega parlamenta v Ljubljani. Dijaki smo se na tekmovanju pomerili v poznavanju zgodovine, predvsem pa vrednot Evropske Unije. Pomemben del tekmovanja je predstavljal tudi

predstavitveni film, ki smo ga dijaki morali posneti v tednu pred tekmovanjem. V konkurenci, kjer je sodelovalo pet ekip; dve z naše šole, ekipa z Jesenic, iz Domžal in Nove Gorice, je zmagala ekipa 4. b naše šole, s čimer smo si prislužili obisk Evropskega parlamenta v Strasbourg marca prihodnje leto.

Natali P. Nardin, 4. b

gimnazija, predšolska vzgoja in dijaški dom

PRIDITE NA DAN ODPRTIH VRAT

Srednja šola Veno Pilon Ajdovščina

V TOREK, 8. 12. 2015, OB 17.00

www.ss-venopilon.si

Srednja šola Veno Pilon Ajdovščina

VZGOJITELJADA 2015

V četrtek, 22. 10. 2015, se je skupina dijakov vzgojiteljskega programa Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina odpravila v srce Prlekije, v Ljutomer, kjer smo se udeležili Vzgojiteljade 2015 - tradicionalnega srečanja vseh slovenskih vzgojiteljskih šol. Za udeležence dogodka so organizatorji, Srednja vzgojiteljska šola iz Ljutomerja, pripravili matematično, psihološko, dramsko, glasbeno, likovno, zgodovinsko, multimedijsko, plesno in športno delavnico.

Ob prihodu v Ljutomer so nam dijaki pripravili pristrčno sprejemno prireditev, po njej pa smo se razporedili v delavnice, mentorji pa so nam predstavili potek dneva.

S sošolcem sva se udeležila multimedijske delavnice, kjer smo intervjuvali posamezne dijake ter mentorje. Tako sva obiskala matematično delavnico, kjer so dijaki izdelovali origamije (zgibanke), ter ugotovila, da so ti zelo uporabni v programu predšolske vzgoje, saj spodbujajo spretnosti in

izboljšujejo matematične predstave. Pri psihološki delavnici so se dijaki ukvarjali z optičnimi prevarami in spoznavali, da nas možgani ter oči nemalokrat zavedejo. Likovniki so ustvarjali slike na temo jesen v Prlekiji z uporabo naravnih barv rastlinskega izvora. Pri oviratlonu, premagovanju nenavadnih ovir, so bili dijaki naše šole zelo uspešni, saj so dosegli 2. mesto, takoj za domačini. Prav posebej zanimiva pa je bila zgodovinska delavnica, saj so se v njej dijaki seznanili z zgodovino čarovništva.

Na koncu smo se zbrali na zaključni prireditvi, ki je lepo zaokrožila celodnevno dogajanje. S končnim izdelkom, predstavo o čarovništvu, ki je dogajanje tega dne povezal v celoto, so se nam predstavile plesna, dramska in glasbena delavnica.

Vzgojiteljada je zelo lep dogodek, ki se ga je vredno udeležiti, saj lahko poleg novih znanj spletemo tudi veliko poznanstev.

Kristina Kudrič in Jure Marc, 3. d

Mobilnost Erasmus+ v projektu Dijaki praktikanti v mednarodnih vrtcih

12 dijakov SŠ Veno Pilon Ajdovščina in 7 vzgojiteljic vrtca Little star international eco kindergarten. V spomin na opravljanje prakse v Budimpešti, dva tedna v oktobru 2015.

Po uspešni prijavi na mobilnost v programu Erasmus+ je v oktobru napočil čas, ko smo projekt Dijaki praktikanti v mednarodnih vrtcih tudi izvedli. Skupini 12 dijakin in dijakov sta med 17. in 31. oktobrom opravljali prakso v Budimpešti in na Dunaju, v vrtcih, kjer sporazumevanje poteka v angleškem jeziku. Ob vikendih so si dijakinje v spremstvu učiteljice spremljevalke ogledale lepote enega izmed teh dveh avstrogrških mest, ki jima daje zgodovinske skupne države najizrazitejši pečat.

Bila sem učiteljica spremljevalka skupini dijakin v Budimpešti, za kar sem hvaležna vodstvu šole, ki mi je omogočilo dvotedensko delo in življenje z dijakinjami v velikem in tujem mestu. Veliko pozornosti sem namenila gradnji timskega duha, medsebojni pomoči v skupini, kar je

dalj časa od doma. Delodajalec v budimpeštanskem vrtcu je nekaterim praktikantkam ponudil tudi možnost zaposlitve za daljši čas, ko končajo srednješolsko šolanje. Budimpešto so spoznale kot mesto širokih možnosti življenja, dela in uživanja. Praviijo, da se bodo v mesto še vrnile ali pa vsaj navdušile ostale, da sode-

lujejo v takih oblikah opravljanja prakse v tujini. Ponosne so na svojo izkušnjo, kar dokazujejo tudi s prejetim Europass certifikatom o opravljeni praksi v tujini.

Karmen Lemut

... izjave dijakinj ...

Predstavitve prakse v tujini, ki smo ji prisluhnili prejšnje šolsko leto, me je tako zelo prevzela, da sem se v hipu odločila, da se prijavim k projektu. Poleg tega sem hotela spoznati otroke drugih kultur in narodnosti ter z njimi deliti in nadgraditi svoje znanje. Opravljanje prakse v mednarodnem vrtcu je bilo zame življenjska

izkušnja, saj sem spoznala nove pristope, navezala stike s tamkajšnjimi otroki ter spoznala to milijonsko mesto. Hvaležna sem za izkušnjo, ki mi je bila ponujena in jo svetujem tudi dijakom nižjih letnikov.

Kristi Trošt, 3. d

Že ko sem prvič slišala za Erasmusov projekt, sem si rekla: »To je to«. Obisk Budimpešte me ni navdušil le zaradi zanimive kulture, temveč tudi zaradi drugačnega načina poučevanja ter meni še nepoznanih načinov prevoza. Priznati moram, da me je bilo pred odhodom strah, da se bom izgubila ali da se ne bom uspela sporazumeti. Sedaj vidim, da so bili moji strahovi prazni. Z dekletki smo se imele zelo lepo, izkusili smo tramvaj in podzemno železnico, ki ju v Sloveniji nimamo. Čez vikend pa smo si s profesorico privoščile ogled tega čudovitega mesta. Kljub temu da se je naše dvotedensko bivanje na Madžarskem zelo hitro izteklo, pa sem bila vesela, ko sem se ponovno vrnila v domače okolje.

Barbara Masten, 3. e

OBISK DNEVA ODPRTIH VRAT V VZGOJNEM ZAVODU PLANINA

Skupina desetih deklet se nas je v četrtek, 22. 10. 2015, udeležila dneva odprtih vrat v Vzgojnem zavodu na Planini. Ob prihodu so nas vzgojiteljice lepo sprejele in nas povabile, da se vpišemo v delavnice, ki so jih pripravili. Sama sem obiskala novinarsko delavnico, v kateri sem sodelovala s sošolkko, dvema dekletoma iz Srednje zdravstvene šole Postojna in s članom tega zavoda. Naša naloga je bila izdelati osebno izkaznico različnih predstavnikov in obiskovalcev zavoda. Ta je vsebovala več podatkov: ime in priimek, najljubšo hrano, vzornika, najljubšo destinacijo, prostočasne dejavnosti ...

Ugotovili sva, da so si mladostniki med seboj različni, nekateri so iskali pozornost in si odgovore izmišljevali, mlajši pa so bili skromnejši. V spo-

min se mi je vtisnil deček, ki je za vzornike izbral vzgojitelje, drugi bi s seboj na samotni otok vzel družino, veliko med njimi pa je poudarjal pomen materialnih dobrin.

Med iskanjem kandidatov za osebno izkaznico smo se z vzgojiteljico sprehodili mimo hiš, v katerih bivajo ti otroci. Pot jih je na različne načine pripeljala do zavoda, vsem pa je skupno to, da jim je sreča odtujena. Otroci po pouku bivajo v petih hišah, v katere so razdeljeni glede na njihove specifične potrebe in odziv na okolico. Skoraj vsak ima svojo sobo.

Na zaključnem programu smo sodelujoči v vsaki delavnici povzeli svoje viđenje in doživljanje tega dne ali prikazali svoj izdelek.

Do otrok in mladostnikov sem bila sprva zelo zadržana in pazljiva, saj nisem vedela, kaj lahko od njih pričakujem. Kmalu sem spoznala, da so to dekleta in fantje kot vsi drugi, le da imajo za seboj temnačo preteklost, v nekaterih primerih zaradi staršev, ki niso uspeli opravljati svoje starševske vloge dostojno, ali pa so si tako usodo skrojili sami. Kljub svoji drugačnosti pa jih ne smemo sprejemati s predsodki. Žal pa marsikdo izmed nas prehitro po krivici označi človeka, ne da bi mu dal priložnost spregovoriti. Tudi ti mladostniki si zaslužijo srečo.

Andreja Črnigoj, 3. d

to življenjsko izkušnjo zagotovo vtisnilo v spomin vseh udeleženk.

Vse so se zavedale, da to niso počitnice, pač pa jim je omogočena izjemna priložnost okusiti delo v tujini ter preizkusiti, kako je, če si

USTVARJALNO IN DOBRODELNO V PRAZNIČNEM DECEMBRU, MESECU OBDAROVANJ

Dijaki ajdovskega dijaškega doma se zavedamo, da so med našimi vrstniki tudi taki, ki potrebujejo našo pomoč. Že v preteklih letih smo z dobrodelnimi akcijami pripomo-

gli k temu, da se je šolski sklad, ki tem dijakom nudi pomoč, obogatil. Naše delo nadaljujemo tudi v tem šolskem letu. Že od septembra dijakinje in mentorice ustvarjajo iz-

delke v duhu trajnostnega razvoja. Rabljenim, starim materialom in predmetom vdihujejo novo podobo.

Prav tako pa se bo tudi letos naša šola predstavila s koledarjem za leto 2016. Koledar bodo obogatile fotografije dijakov, ki bodo spregovorile o pestrem dogajanju na šoli. Izkupiček od prodaje koledarja bo v celoti namenjen šolskemu skladu naše šole.

Tako izdelke kot tudi šolski koledar bodo dijakinje predstavile in ponudile na dobrodelni stojnici. Prva bo 12. decembra v okviru ajdovske kmečke tržnice, druga pa bo potekala na dan šolske novoletne prireditve. Ta bo 18. decembra v Dvorani prve slovenske vlade. V dopoldanskih urah je prireditev namenjena dijakom, ob 18.00 pa vljudno vabimo vse, da se nam pridružite.

Tina Vrčon